

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7565/2548

บริษัทพีเรียร์เอ็นเตอร์ไพรซ์ จำกัด โจทก์ ธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) ผู้ร้อง นายวันชัย ปราชญ์ศรีภูมิ จำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 7, ป.วิ.พ. มาตรา 302, ป.วิ.พ. มาตรา 289

ย่อ / หลักกฎหมาย

ป.วิ.พ. มาตรา 7 (2) อันเป็นบทบัญญัติในเรื่องเขตอำนาจศาลบัญญัติให้เสนอต่อศาลที่มีอำนาจในการบังคับคดีตามมาตรา 302 และศาลที่มีอำนาจในการบังคับคดีโดยมีอำนาจออกหมายบังคับคดีและทำคำวินิจฉัยชี้ขาดในเรื่องใด ๆ อันเกี่ยวกับการบังคับคดีตามคำพิพากษานั้น มาตรา 302 วรรคหนึ่ง บัญญัติไว้คือศาลที่ได้พิจารณาและชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นต้น ดังนั้น ศาลที่ออกหมายบังคับคดีตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 289 ย่อมหมายถึงศาลที่ได้พิจารณาและชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นต้น สำหรับคดีนี้จึงได้แก่ศาลจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนมาตรา 15 วรรคสอง ที่ผู้ร้องอ้างเพียงแต่บัญญัติให้ศาลที่จะมีการบังคับคดีนอกเขตศาลที่ออกหมายบังคับคดีดำเนินการไปเสมือนหนึ่งเป็นศาลที่บังคับคดีแทนตามมาตรา 302 วรรคสาม บทกฎหมายดังกล่าวหาได้บัญญัติให้ถือเสมือนหนึ่งว่าศาลที่บังคับคดีแทนเป็นศาลที่ออกหมายบังคับคดีแต่อย่างใดไม่ ผู้ร้องจึงต้องยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นศาลที่ออกหมายบังคับคดีให้ไต่สวนและมีคำสั่ง การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นจึงเป็นการไม่ชอบ ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ยกคำร้องและให้ผู้ร้องไปดำเนินการที่ศาลที่มีอำนาจต่อไปนั้น มีผลเท่ากับเป็นการสั่งไม่รับหรือคืนคำร้องนั้นไปเพื่อยื่นต่อศาลที่มีเขตอำนาจคือศาลจังหวัดเชียงใหม่

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งเป็นศาลที่ได้พิจารณาและชี้ขาดตัดสินคดีออกหมายบังคับคดีส่งไปให้ศาลชั้นต้น (ศาลจังหวัดนครราชสีมา) บังคับคดีแทน และเจ้าพนักงานบังคับคดี สำนักงานบังคับคดีจังหวัดนครราชสีมาได้ยึดที่ดินโฉนดเลขที่ 101968 และโฉนดเลขที่ 101969 ตำบลไชยมงคล อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ของจำเลยเพื่อนำออกขายทอดตลาด ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้มีการสั่งอนุญาตให้ผู้ร้องได้รับชำระหนี้จากเงินที่ขายทอดตลาดก่อนเจ้าหนี้อื่น ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ยกคำร้อง คำคำร้องเป็นพับ ให้ผู้ร้องไปดำเนินการที่ศาลที่มีอำนาจต่อไป โจทก์อุทธรณ์เฉพาะปัญหาข้อกฎหมายโดยตรงต่อศาลฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลชั้นต้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 223 ทวิ ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาตามอุทธรณ์ของผู้ร้องว่า ผู้ร้องจะยื่นคำร้องขอรับชำระหนี้จากของต่อศาลชั้นต้น (ศาลจังหวัดนครราชสีมา) ที่บังคับคดีแทนศาลจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อให้ไต่สวนและมีคำสั่งได้หรือไม่ ศาลฎีกาเห็นว่า คำร้องของผู้ร้องเป็นคำร้องที่เสนอเกี่ยวเนื่องกับการบังคับคดีตามคำพิพากษาซึ่งจำต้องมีคำวินิจฉัยของศาลก่อนที่การบังคับคดีจะได้ดำเนินไปได้โดยครบถ้วนและถูกต้องนั้น คำร้องเช่นนี้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 7 (2) อันเป็นบทบัญญัติในเรื่องเขตอำนาจศาลบัญญัติให้เสนอต่อศาลที่มีอำนาจในการบังคับคดีตามมาตรา 302 และศาลที่มีอำนาจในการบังคับคดีโดยมีอำนาจออกหมายบังคับคดีและทำคำวินิจฉัยชี้ขาดในเรื่องใด ๆ อันเกี่ยวกับการบังคับคดีตามคำพิพากษานั้น มาตรา 302 วรรคหนึ่ง บัญญัติไว้คือศาลที่ได้พิจารณาและชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นต้น ดังนั้น ศาลที่ออกหมายบังคับคดีตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 289 ย่อม

หมายถึงศาลที่ได้พิจารณาและชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นต้น สำหรับคดีนี้จึงได้แก่ศาลจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนมาตรา 15 วรรคสอง ที่ผู้ร้องอ้างเพียงแต่บัญญัติให้ศาลที่จะมีการบังคับคดีนอกเขตศาลที่ออกหมายบังคับคดีดำเนินการไปเสมือนหนึ่งเป็นศาลที่บังคับคดีแทนตามมาตรา 302 วรรคสาม บทกฎหมายดังกล่าวหาได้บัญญัติให้ถือเสมือนหนึ่งว่าศาลที่บังคับคดีแทนเป็นศาลที่ออกหมายบังคับคดีแต่อย่างใดไม่ ผู้ร้องจึงต้องยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นศาลที่ออกหมายบังคับคดีให้ไต่สวนและมีคำสั่ง การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นจึงเป็นการไม่ชอบ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ผู้ร้องอ้างมาในอุทธรณ์ ข้อเท็จจริงไม่ตรงกับคดีนี้ อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น อนึ่ง ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ยกคำร้องและให้ผู้ร้องไปดำเนินการที่ศาลที่มีอำนาจต่อไปนั้น มีผลเท่ากับเป็นการสั่งไม่รับหรือคืนคำร้องนั้นไปเพื่อยื่นต่อศาลที่มีเขตอำนาจคือศาลจังหวัดเชียงใหม่ จึงต้องคืนคำร้องแก่ผู้ร้อง ที่ศาลชั้นต้นสั่งให้คำร้องเป็นพับเป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาเห็นสมควรแก้ไขให้ถูกต้อง พิพากษายืน แต่ให้คืนคำร้องแก่ผู้ร้อง ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นนี้ให้เป็นพับ.

องค์คณะ

สมศักดิ์ เนตรมัย · สุทัศน์ ศิริมหาพฤกษ์ · สุรศักดิ์ สุวรรณประกร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/7565/2548>